

PsittaScene Vol 21 No 1, Feb 09
Översättning Tiina Håkans/Lars Persson
www.parrots.org
sweden@worldparrottrust.org

Innehåll

Från direktören	2
Gyllene fåglar från försvunnen värld – solparakit	4
Solarna stiger upp i Brasilien – solparakit	8
Naturens underverk – patagonienparakit	10
Tack för ditt stöd	12
Framsteg med handel	13
Rena rama rädslan – P.E.T. – sidor	14
Inbjudan till WPTs 20-årsjubileum samt skulpturer av metallfjädrar	17
PsittaNytt, evenemang och främjande	18
WPT-kontakter	19
Papegojor i det fria: Hyacintaror	20

Från direktören

När vi hade fattat ett beslut om omslaget för att sätta i gång World Parrot Trusts 20e jubileumsår, hade vi glädjen att gå genom högar av nummer, artiklar och bilder. Två saker framträdde som påfallande för mig, först, hur långt vi hade kommit från den första 12-sidiga och svartvita PsittaScenes första nummer från år 1989, för nästan 80 tidningar sedan.

Men när man läser de där första artiklarna är det väldigt slående hur oföränderligt vårt uppdrag har varit under de senaste två decennierna. Vi började med att fokusera strikt på bevarande och välfärd av alla papegojor, och det är just där vi finns kvar numera. Vi återstår

där med Mike Reynolds ord på första sidan i första tidningen: ”en vidöppen kyrka; mötesplats för var och en som är intresserad av papegojornas överlevande i det fria och deras välfärd i fångenskap.”

Vi har haft många framgångar under åren och detaljer och metoder i vårt arbete har utvecklats, men största delen av de första artiklarna skulle passa bra till årets nyaste tidning. Ett klart exempel är vårt beslut att stoppa handeln med vilda papegojor. Det var inte endast Mike som framhävde handeln som det primära hotet mot papegojor, speciellt i hans förutseende ”Snälla, sluta förintelsen av papegojor”-meddelandet. Nästan varannan författare lyfte upp handeln i den allra första tidningen, däribland Tony Juniper, Rosemary Low och Dr. Roger Wilkinson. Förstås har frontlinjerna i detta krig mot handeln blivit ändrade till följd av framgångarna i EU men vårt beslut att se slutet i handeln med vilda papegojor återstår lika starkt som alltid.

Firandet av vårt 20-årsjubileum är en viktig milstolpe i fondens historia och vi önskar att många av er kan komma och delta i evenemanget i Cornwall under sommaren. För mer information se sidan 17, PsittaScene, FlockTalk och www.parrots.org/invitation.

Jamie Gilardi

Direktör

På vårt omslag

FRAMSIDA: PsittaScene Nr 1 gavs ut i november 1989 med förstasidesrubriken ”Introducing World Parrot Trust” (introducering av världens papegojfond). Tidningen har översatts till 7 olika språk och publiceras i 49 länder runt om världen. Det här är bara ett litet provexempel av alla våra 78 omslag. ©World Parrot Trust

BAKSIDA: Nico Schoemaker började fotografera när han var 15 år gammal. Hans favoriter är djur och natur. De här hyancintarorna (*Anodorhynchus hyacinthinus*) vid solnedgången fotograferades i brasilianska Pantanal. Bilderna finns tillgängliga på <http://parrots.imagekind.com> och via WPT. The World Parrot Trust kommer att få en del av försäljningen. ©Nico Schoemaker

Sida 3 text:

... när forskare började studera solparakiterna, verkade de försvinna precis framför deras ögon.

Gyllene fåglar, sida 4

Gyllene fåglar från försvunnen värld - solparakit

”Gult, gult, gult! Hela träet var gult.

Jag trodde de var blommor.”

Av Charles Bergman

Med nöd och näppe kunde han hålla sin iver när vår guide Andrew Albert beskrev första gången han såg en särskild flock av solparakiter (*Aratinga solstitialis*) – gyllene fåglar som är både utsökt vackra och ytterst sällsynta.

På engelska har fåglarna ett poetiskt namn Sun Conure, prosaiskt heter de Sun Parakeet. De här långstjärtiga parakiterna har fått sitt namn från solens glöd på deras kroppar, polerad med eldrött och eldorange. De är som en glödande soluppgång i miniatyr.

Alldeles nyligen betraktades solparakiterna som vanliga i det fria. Forskare trodde att deras område var enormt, från Amazonfloden i Brasilien genom Guyanaskölden till det avlägsna nordöstra Sydamerika. Den här uppfattningen kan vara en reflexion av solparakiternas popularitet i fångenskap. Det finns tusentals solparakiter som husdjur i Förenta staterna.

Men när forskare började studera solparakiterna verkade de försvinna precis framför deras ögon. De var inte lika vitt utbredda som man hade trott och man kunde inte hitta dem i det fria. Sedan kom rapporter om denna särskilda flock i södra Guyana – om den samma flock som gjorde att Andrew slog ut i spontant poesi. Som det nu blev beskrev Andrew den sista kända flocken av solparakiterna. De här vackra och älskade fåglarna hade plötsligt hamnat bland de sällsyntaste fåglarna i världen.

Vi hade kommit för att hitta denna flock – de sista solparakiterna (vänster).

Jag var med Dr. James Gilardi, redaktör av World Parrot Trust. En stor man, drygt fyrtio, Jamie (som han gillar att bli kallad för) är en expert på både papegojor och global handel med vilda fåglar. Hans mål var att dokumentera de här fåglarna vetenskapligt som en del av en nyutvärdering av arten – både dess taxonomi och dess bevarandestatus – det är på gång nu. Om vi hittar fåglarna, var Jamies stora fråga: hur många som finns där?

Den här vetenskapliga forskningsfärden hade också en känsla av ett spännande äventyr. Andrews stad, Karasabai, finns i södra Guyana, där den stora Rupununisavannen reser sig vid foten av Pakaraima Mountains. Området med storväxta gräs och fuktiga skogar är en biologisk guldgruva, ett av de stora vilda områdena i Sydamerika och till och med i världen. Guyana är knappt lika stor som Storbritannien, men där finns över 800 fågelarter. I landets avlägsna söder, Rupununi berömmar sig självt med många av de största djuren i sitt like i världen – från den största fisken (arapaima) till den största myran; från den största myrsloken till en gigantisk flodutter. På grund av sådana varelser, kallar man landet ibland för ”giganters land”.

För den utomstående världen är området till största delen fortfarande oupptäckt – unikt, dimmigt, mystiskt. Det är också ett mytiskt landskap. Sir Arthur Conan Doyle placerade sin roman En försvunnen värld till denna region. Elisabeths hovman och utforskare, Sir Walter Raleigh placerade stället med åtrå ännu tidigare, han trodde att han kunde hitta ”El Dorados”, gyllene, stora rikedomar där. Vi hade kommit efter en annan sorts rikedom – biologiskt guld. Vi letade efter gyllene fåglar från en försvunnen värld.

För Macushi Amerindianer som bor här, likt för Andrew Albert, är det här inte förstås ”försvunnen värld”. Det är deras hem och arv. Hans sköna by Karasabai ligger nära Irengafloren som rinner ut från bergen och formar här gränslinjen mellan Guyana och Brasilien. En av ”toshaus” eller ledarna i byn, Elvis Edwards, var vår guide, när vi letade efter parakiterna bara några mil upp längs floden. En kvick man, Elvis har livliga ögon under sin

kamouflagehatt. Vi rodde hans båt mellan stigande kullar på båda sidorna av floden. Jag frågade Elvis om han trodde att vi kunde hitta parakiterna. ”Varje dag”, sade han. ”De kommer dagligen till farmen.” Kunde det vara så lätt att hitta en av världens sällsyntaste fåglar?

Med oss var också Shirley Melville. Hon hade varit tidigare ledamot i Guyanas parlament, hon har runt ansikte och ständigt leende på läpparna. Hon är bland de människor som har de bästa försänkningar i Guyana och hon sade att hon lämnade parlamentet för att arbeta mer direkt med sociala- och miljöfrågor i Rupununi.

Shirley berättade oss att solparakiten har varit en av de populäraste fåglarna i handeln med vilda djur. Det är fortfarande lagligt att handla med vilda djur i Guyana och solparakiternas popularitet gjorde de till ett av de mest eftertraktade djuren i landet. Hundratals parakiter skeppades ut ur regionen under en tid. Guyana blev praktiskt taget fullt av fällor, medan trappers gick till Brasilien för att hitta flera. Ännu trodde folket att det fanns mycket mera parakiter i de avlägsna delarna i norra Brasilien.

”Jag har aldrig sett en parakit i naturen”, sade Shirley i båten. ”Den största trappern här dog i slutet av 90-talet. Antalet var lågt redan då. För några år sedan gick jag genom det här området för att övertyga människorna att sluta sätta ut fällor – för att väcka människornas medvetenhet.”

Floden blev smalare och Elvis sköt upp vår båt till land bredvid några små kanoter. Vi drog våra saker till en enkel inhägnad gård med tre små byggnader. Vi hängde upp våra hängmattor på en konstruktion med lutande tak utan väggar.

Elvis ledde oss upp på en liten kulle. Vi stod på ett fält med kassava, under en smal skugga av ett papayaträd. Det var en lättnad i ett häftigt solsken.

Vi såg dem omedelbart. En flock glänsande fåglar kom skrikande lågt och ljudligt över fältet och försvann i den täta skogen som reste sig upp längs de branta kullarna bakom farmen. En annan, mindre grupp, följde strax efter den första.

Jamie och jag räknade: 26 fåglar i den första gruppen och 15 i den andra gruppen.

”De är faktiskt pråliga fåglar”, sade Jamie. ”Omisskännliga. Deras kroppar glöder faktiskt.” Elvis vände sig mot Jamie. ”Är de alltså sällsynta?” Han frågade: ”är de världens sällsyntaste fåglar?”

”En utmärkt fråga”, sade Jamie. ”Det korta svaret är ja, de är en av de sällsyntaste vilda papegojorna i världen. Och det gör dem till en av de sällsyntaste fåglarna.

Det långa svaret är en fascinerande historia. Dr. Luís Fábio Silveira, ornitolog vid Sao Paulo universitetet, började nyligen titta noggrant på solparakiterna. Hans slutsatser förändrade allting. Genom att studera 395 arter i museer överallt i världen kom han till slutsatsen att arten borde ha delat sig i två arter. Han märkte att arterna från Guyanaskölden (norra Brasilien och södra Venezuela, Guyana och Surinam) hade avsevärt skilt sig geografiskt från arterna längs Amazon floden. Fåglarna vid Amazon är olika: de har mera grönt på ryggen och det gula och röda på kroppen är mycket svagare.

Dr. Silviera publicerade sina upptäckter i den högt prestigefyllda tidningen "The Auk" år 2005 och argumenterade att arten borde ha delat sig i två arter. Solparakit, *Aratinga solstitialis*, finns i norr och omfattar fåglarna som vi fann nära Karasabai. Han kallar den södra arten för "Sulfur-breasted Parakeet", *Aratinga pintoii* {hittade inget officiellt svenskt namn/TH}; med detta ville han visa respekt till en tidigare brasiliansk ornitolog, vars uppteckningar ledde Dr. Silviera att jämföra arterna. Ingen hade märkt skillnaden tidigare eftersom, säger Dr. Silviera, arten vid Amazonen är mestadels i brasilianska museer medan den norra arten t.ex. från Guyana, är i museer mestadels i Europa och norra Amerika. Det var svårt att jämföra dem.

Dr. Silvieras utredning fokuserade oundvikligen uppmärksamheten på vilda solparakiterna. Forskare letade efter dem men hittade inga. "Deras antal har minskat avsevärt", sade Dr. Silviera. "Situationen är kritisk. Flocken som du såg är den sista vilda flocken."

Två månader efter vårt besök i Guyana för att leta efter den här parakitflocken slutförde IUCN dess taxonomiska redogörelse och godkände delningen av arten. Och de plötsligt isolerade solparakiterna hamnade också officiellt på listan över "utrotningshotade arter".

Dr. Silvieras forskning har avslöjat hur värdefulla flockarna i Guyana är numera. De är både bokstavligen och bildligt talat gyllene.

På farmen tittade vi på flera parakiter högt i ett knöligt trä. De steg upp och flög över floden till Brasilien.

"Det är faktiskt en multinationell flock", sade Jamie.

"Imorgon kommer de tillbaka", sade Elvis till oss. "De kommer ner, nära. Tama, tama, tama. Ni får se."

Nästa morgon vaknade vi i Brasilien i våra hängmattor till sval dimma och röda vrålapors skrikande. Parakiterna var tidigt aktiva. Vi kunde höra dem skrika i vridna trän på kullen vid kassavafältet.

Elvis sade att fåglarna kommer till fältet ungefär vid 9-tiden på förmiddagen och då kunde vi se dem närmare. Jamie och jag var på fältet tidigt, under ett dött trä.

Klockan 9.10 landade plötsligt en grupp på fyra parakiter som beordrat på det döda träets bara kvistar. De flög bort omgående, men när vi vände oss omkring var det en annan grupp på ungefär åtta fåglar som höll på att äta bland låga buskarna på andra sidan av kassavafältet. Flera fåglar satt på cecropiaskvistar precis ovanför dem.

Från nära håll var fåglarna så vackra att de tog andan ur en. Jag har sett bilder men jag var inte beredd på fåglarnas utstrålning. De långa stjärtarna och mossgröna vingarna var spetsade med kungsblått. Men vi definierade dem med deras kroppar. De är som flingor av flammande sol. Deras gula och röda färger skimrade och lyste till och med i den här dimmiga morgonens gråa ljus.

Jamie påpekade att flera av fåglarna var unga. "Titta på det gröna på ryggen", sade han. "När fåglarna blir könsmogna, blir det gröna gult." Ungarna lekte med varandra, bet på varandras ben och tiggde mat av föräldrarna med fladdrande vingar.

”Populationen fortplantar sig och det är inte alltid så med sällsynta papegojor”, sade Jamie.
”En positiv sak.”

Förutom dokumentering av siffror tänkte Jamie också på ett bevarandeprojekt för de här parakiterna. ”Frågan är vad som skulle vara värt att göra”, sade han.

Jamie noterade att den naturliga miljön var rik på området. ”Ofördärvad”, sade han. ”Och sådant finns tonvis här. Det var handeln som knäckte de här fåglarna, inte förlorande av habitat. Den här speciella flocken är väl etablerad.

”Nästan allting är möjligt, men”, sade han. ”Vi kunde göra den lokala byn eller lokala NGO, turiststugorna i Rupununi eller regeringen till vår kompanjon. Kanske kunde vi släppa ut fåglar i fångenskap på andra områden för att hjälpa artens återhämtning.

Så vackra som de här fåglarna var, var de också oemotståndligt nyfikna och charmiga. De var ostörda fast de var så nära oss. De tittade på oss ofta med vidöppen blick, intelligent och harmlöst på samma gång.

De stannade på fältet ungefär en timme, de åt och lekte, som Elvis hade förutsagt. Sedan flög de högre upp längs höga kullarnas kuperade sluttningar. Elvis sade att de kommer att vara i närheten hela dagen till mitten av eftermiddagen då de kommer att flyga över kullarna för att övernatta. Varför var den här flocken på den här farmen? Varifrån hade den kommit? Jamie sade att det var svårt att säkert veta. Men Elvis bjöd på en teori. ”Jag tror att de här fåglarna blev fångade under 90-talet. Sedan kan det hända att några lyckades fly från trappers. De kom tillbaka och det därför de är här.”

Vissa rapporter har antytt att det skulle vara så många som 200 fåglar i den här sista flocken av solparakiter. Vi sökte genom området på tre dagar och vi såg ungefär 60 fåglar. Som Jamie pekade på, visste vi inte alltid om vi höll på att räkna nya fåglar. Både World Parrot Trust och Dr. Silveira kommer att börja mer omfattande forskning om solparakiter i norra Brasilien.

När vi undersökte området hade vi upplivande, nära upplevelser, inte bara med solparakiter men också med en gigantisk myrslok och jabirustorkar. Jag har också sett en gigantisk flodutter från nära håll i området. Rupununi måste vara en av de största och fortfarande oupptäckta platserna i Sydamerika. Shirley gav sitt samtycke. ”Jag tror faktiskt att Rupununi är nummer ett när det gäller bevarande i Guyana.”

Hon berättade för oss att Guyanas regering precis hade förklarat solparakiterna som utrotningshotade. Med hjälp av detta ”utrotningshotade” status lokalt och IUCN:s reviderade listning kan solparakiterna bättre skyddas mot jakt och handel. Kanske de bästa nyheterna för solparakiterna i södra Guyana är att Elvis, Andrew och alla andra bybor alltmer inser att de är beskyddare av en levande skatt.

Jag frågade Elvis vad han ser när han tittar på de här parakiterna.

”Jag ser universumets skönhet” han sade. ”Nu har vi fått våra ögon öppnade för värdet av var och en parakit. De kommer alltid att vara här om vi inte jagar dem. Jag är totalt mot fågeljakt. Jag föredrar fågeliskådning.”

Charles Bergman är professor i engelska vid Pacific Lutheran University i Tacoma WA, USA.

Han är specialist på att skriva naturskildringar.

Citat:

”... forskningen har avslöjat hur värdefulla flockarna i Guyana är numera. De är både bokstavligen och bildligt talat gyllene.”

Bildtexter:

(Höger) Största delen av Guyana består av skog och är imponerande ursprunglig med bara några få skymt av människans närvaro. (Ovan) Shirley Melville hjälper WPT att skydda vildmarken som hon njuter av. (Längst till höger) Den lilla farmen där vi stannade, omringad av skog. Kullen i bakgrunden är i Brasilien.

Juvenil solparakit, *A. solstitialis* (ovan till höger) har blekt grönt i halsen och på bröstet och mindre orange på ansiktet och på huvudet än fullvuxna (ovan till vänster). Det är viktigt, eftersom ”Sulfur-breasted Parakeet”, *A. pintoii*, ser ut som juvenil *A. solstitialis*. De här likheterna och skillnaderna var viktiga vid den första förväxlingen då man slog ihop dem och vid klargörandet av den nutida uppdelningen.

Solarna stiger i Brasilien - solparakit

Av Larissa M. Diehl

Bilder © Ed Andrade Jr.

Naturen i alla dess former och färger har alltid varit min passion. Jag älskar att titta på fåglarna i deras vilda naturliga miljöer. Jag njuter också av att titta på fåglarna som bor i urbaniserade miljöer. Var de än befinner sig njuter jag av att försöka identifiera dem efter deras lockrop, sätt att flyga och andra karaktärsdrag.

Ett nytt lockrop fångade mitt intresse i Boa Vista i Brasilien i januari 2008. Till min förvåning, var det ett par fåglar i klara färger som imponerade på mig med sin förvånansvärda skönhet.

Snabbt bad jag min man komma med sin nya kamera och vårt urbana papegojäventyr hade börjat. Snart fick vi veta att vi hade precis tagit de första kända bilderna på solparakiterna i Boa Vista. Bilderna överfördes till Flickr (www.flickr.com/photos/edandradejunior) och rullade snart överallt i världen. Forskare tror att solparakiterna i urban miljö, som Boa Vista, är rymlingar som har anpassat sig efter livet i det fria. I urbana miljöer finns mindre risk för tjuvskytte än i lantliga miljöer där fåglarna kan dödas för matens skull och fångas för olaglig handel.

”Trädgårdar nära hemmen” är allmänna i de tropiska länderna och de kan också bidra till fåglarnas framgång. Den här fågeln äter skott från caiméblomman.

Den här flocken av tio solparakiter verkar bestå av ett eller två vuxna par, några ungar och juvenils.

Efter Eds intensiv sökning lyckades vi lokalisera ett bo för sex parakiter i november 2008. Till vår förvåning, var boet på insidan av en betongpåle.

Flocken i Boa Vista kan härstamma från en beslagstagning av 10 ungar år 2006. I våra efterforskningar läste vi om de där fåglarna och vi fick veta att deras bur hade hittats öppen.

Hur det än är, den här flocken består av juvenils och nya just flygfärdiga fågelungar, det verkar vara klart att fåglarna numera häckar och njuter av sitt liv i staden.

Naturens underverk - patagonienparakit

Av Juan F. Masello

IBA-beteckning för papegojkolonin närmare beskydd

Vi har arbetat med en koloni med patagonienparakiter i El Cóndor i nordöstra Patagonien i Argentina sedan oktober 1998. Under alla dessa år har en sak blivit ännu tydligare för oss, lokalbefolkningen och naturvänner överallt, och det är det enorma värdet av detta naturens underverk.

Till vårt arbete hör intensiv forskning särskilt om häckningsbiologi och beteendekologi av patagonienparakit eller patagonisk parakit (eng. Burrowing Parrot, Patagonian Parrot; lat. *Cyanoliseus patagonus*) och den här kolonin, dess viktigaste koloni. Utbildning har också spelat en viktig roll i vårt arbete redan från början. Vi har spridit information om kolonin via föreläsningar, guidade turer, flygblad och många artiklar på nio olika språk. Värdet på den här bergväggskolonin, som bara några få kände till efter Charles Darwins besök på platsen, var mycket underskattad. Vi har under åren arbetat för att öka medvetenhet om det faktum att den här kolonin är den största kända papegojkolonin i hela världen.

Till sist efter många års utbildningskampanjer började kolonins betydelse och behov av beskydd få starkt stöd bland lokalbefolkningen och media. Förutom har färsk forskning bevisat att området kring El Cóndor är reservat för viktig biologisk mångfald. Våra forskningar kring papegojkolonin, speciellt Monte patches och floden Río Negros sumpmarker ("marismas") vittnar om rik biologisk mångfald, som omfattar åtminstone 176 fågelarter, en viktig population av flasknosdelfiner, den sydligaste populationen av franciscanadelfiner och större population och lekplats för flera känsliga patagoniska fiskarter.

På grund av patagonienparakitkolonins betydelse och att nio globalt utrotningshotade fågelarter befinner sig i El Cóndor följde Aves Argentinas vårt råd och förklarade El Cóndor till "Important Bird Area", IBA (ett viktigt fågelområde) enligt det program som "BirdLife International" utför överallt i världen. Just nu tar det hänsyn till ett av de 4 "högprioriterade" IBA-områdena i Patagonien. Trots allt är det den enda IBA i Río Negros provins som saknar legalt skydd. Bristen på legalt skydd innebär allvarliga risker.

För det första, finns det fortfarande jordbrukare som påstår att papegojorna är en allvarlig plåga (se PsittaScene 17, Nr 4: 10-11) och gång efter gång ber regeringen utrota dem (någonting som man har försökt göra tidigare, se PsittaScene 15, Nr 4: 12-13). För det andra, vill några lokalpolitiker bygga ramper genom bergen och papegojkolonin för att lättare komma ner till stranden med bilar. För det tredje, hotar snabb expansion av byn El Cóndor

den rika biologiska mångfalden på IBAs område. Och sist men inte minst, försvinner Montes växtlighet, det ekosystem som uppehåller papegojorna och biologiska mångfalden i El Cóndor, med 3,7 % per år: fyra gånger snabbare än Amazonas hyggen.

Vårt nästa steg var klart: att eftersträva legalt skydd och förklaring av El Cóndor området till ett naturreservat i Río Negros provins i Patagonien i Argentina. Under åren 2007-08 nådde vi många betydelsefulla framsteg, när vi strävade efter legalt skydd. För det första, bekräftade de två största partierna i regeringen sina avsikter om att skydda området legalt. Efter det bör man diskutera förslaget i parlamentet, någonting som vi nu intensivt följer tillsammans med World Parrot Trust, the Dirección de Fauna Silvestre of Río Negro, Wildlife Conservation Society, Liz Claiborne/Art Ortenberg Foundation, Fundación Patagonia Natural, Fundación Ameghino och Aves Argentinas.

Under en färsk intervju i oktober 2008 försäkrade en inflytelserik representant och Río Negros ex-minister till BBCs journalist att "Förslaget om att skapa naturreservat i El Cóndor kommer att diskuteras i parlamentets lagstiftande sammanträden under år 2009."

För att sprida information beträffande IBAs stora betydelse i El Cóndor och brådskande behov av godkännande av förslaget som skulle förklara El Cóndor som naturreservat, ordnade vi ett "premiär"evenemang i november 2008. Vi var värdar för startpunkten för två kärnsektorer i El Cóndors IBA (papegojkolonin och Río Negro flodens sumpmarker) och för officiella symboler. Vi designade färgrika symboler tillsammans med Aves Argentinas och Dirección de Fauna Silvestre of Río Negro. Vi skickade inbjudan om evenemanget till alla möjliga politiker i Río Negro och ... var och en kom! De här var riktigt goda nyheter som ger oss hopp om att skapa naturreservat under 2009!

Titta på BBC-intervjun i januari 2009 med Juan och länkarna till våra otaliga artiklar om denna art på www.parrots.org/burrowingparrots

Bildtext:

Patagonienparakiternas häckningsberg i El Cóndor i Patagonien i Argentina innehar världens största papegojkoloni som omfattar ca 35,000 aktiva bon som är spridda över 12 km längs bergväggen mot södra Atlanten.

Tack

"Det som binder oss ihop är starkare än det som skiljer oss... men om tillräckligt många tror på förslagets sanning och handlar efter det, då kanske kan vi inte lösa alla problem men vi kan få någonting meningsfullt gjort för människor som bor här på jorden tillsammans med oss."

Barack Obama

Hoppets djärvhet

Vi är tacksamma för alla donationer till World Parrot Trust och vill tacka alla donatorer som har gett stöd till våra ansträngningar under förra året. Eftersom vi inte kan lista alla era

individuella bidrag, ger de följande insatserna en bild av ett meningsfullt arbete som vi kan åstadkomma när vi arbetar tillsammans.

Att stoppa handel med vilda fåglar

I november 2008 bestämde sig våra mångåriga supporters Bill och Terry Pelster att generöst skänka lika mycket som det hade kommit in handelrelaterade donationer, sammanlagt 30,000 US dollar. Ni gjorde resten! Vi nådde målet inom 42 dagar med stöd av 225 individer överallt i världen! De här insatserna plus 30,000 US dollar från the Folke Peterson Foundation gör det möjligt för oss att öka våra ansträngningar att få stopp på den icke-godtagbara och skadliga handeln.

Orkanen Ike och Inaguas papegojor

Efter att orkanen i kategori 4 hade slagit till mot denna lilla ö fick vi ett brådskande samtal från Mark Hagen, som tillverkar produkter för husdjur. Han sökte hjälp för Bahamas papegojor. Han finansierade personligen faserna I och II av tredelat projekt att förvaltas av papegojbiologen Caroline Stahala.

Bevarande av rödpannad araparakit

Donationer från the Keith Ewart Charitable Trust och Donner Canadian Foundation gör de möjligt för oss att fortsätta ge stöd för de rödpannade araparakiternas återhämtning och utvidga forskning till nya områden.

Papegojornas bevarande och seminarier om omsorg

The Donner Canadian Foundation står också för ekonomiskt stöd för att utveckla en rad online- och telefonbaserade seminarier för papegojentusiaster. Starten kommer att vara på våren 2009 och det här innovativa redskapet för ihop ledande experter och papegojentusiaster runt om världen.

Bevarande av världens sällsyntaste vilda ara

Speciellt tack till the Point Defiance Zoo & Aquarium, International Association of Avian Trainers (IAATE), Natural Encounters, Inc., Minnesota Zoo och Raleigh-Durham Caged Bird Society för nya donationer till vårt blåstrupiga araprojekt.

Rädda de vilda gråpapegojorna

Över 300 individuella donatorer stödde våra nya satsningar på gråpapegojorna. Tack vare John Strutt, Franziska Vogel, Peter Molesworth, Event Lowen och the Keith Ewart Charitable Trust kunde WPT leverera räddnings- och rehabiliteringsstöd för 1227 beslagtagna gråpapegojor. Våra insatser för att hjälpa den här arten kommer att utvidgas under detta år tack vare en ny donation från Eleanor Lloyd Dees Family Foundation.

Ytterligare stöd kom från Blackpool Zoo, Drayton Manor Zoo, Fota Wildlife Park, Paulton's Park, Saitama Children's Zoo, Banham Zoo och Paradise Park, fondens hem.

Och sist, genom att sälja mjuk kola, tryffel och ”tradebands” (armband) skänkte Melanie Tate från Portugal 261 euro till fonden. Shirley Paver, från Storbritannien, sökte sponsorer för en övernattningsvaka i Newhaven Fort i Sussex och skänkte 200£. Och Dave Kramer från DJ Feathers Aviary i Virginia, i Förenta Staterna, skänkte insamlingen från bilderna med jultomte, besökare och deras fåglar.

Ja, vi kan.

Framsteg med handel

Vi har sedan 2008 vid World Parrot Trust, WPT, med anledning av EUs handelsförbud rörande import av vildfångade fåglar, ändrat inriktning på vårt arbete avseende handel med fåglar och det har blivit mera inriktat mot enskilt land. Vi hoppas kunna utveckla och utöka våra ansträngningar i att få ett slut på denna grymma och förödande handel genom att rikta oss mot nyckelmarknader ansvariga för en stor del av den återstående fågelhandeln och genom att utveckla viktiga arbetsrelationer med regionala organisationer.

Globalt ses den kommersiella handeln med vilt liv allt mera som en oetisk handling i en modern värld. Dramatiska policyändringar på platser som i USA, EU och nyligen Mexico, visar på ett tydligt sätt att slutet på handeln, då det gäller vilda fåglar, och möjligen vilthandel, generellt kan skönjas. Fortfarande är dock handeln med vilda fåglar en komplex fråga med ett uppåtbåd av aktörer, omständigheter och variabler. Två av våra nutida projekt visar den dynamiska karaktären på handeln och variationen på aktioner, och som behöver skärpt uppmärksamhet och handling. Vi är angelägna att rikta in vårt arbete avseende denna handel i dessa nya och intressanta riktningar – öppna dialogen och ta fram ny kunskap för att skydda vilda fåglar. *Sydostasien* Under den senaste 12-månadersperioden har WPT tagit åtskilliga initiativ i denna region. Under en resa till Asien för ökat samarbete i december, var WPT-direktören Jamie Gilardi värd för ett nyckelmöte med experter på papegojhandel från Bali, Jakarta och vår partnerorganisation Profauna avseende frågan om handel med papegojor i Indonesien. Deras diskussioner visade att Papua New Guinea hade rollen som den primära källan för fåglar som handlas i resten av Indonesien. Vår initiala fokus har därför varit att utveckla och stödja Profaunas ansträngningar och arbetsinsatser med att uppmärksamma denna handel, stoppa införsel och åtala de överträdare, som tar till fånga och handlar med skyddade arter. Bland de många positiva milstolpar som uppnåtts så här långt var en kampanj och demonstration att förmå regeringen att stoppa papegojsmugglingen. *Mexico* Av alla 33 länder i Centralamerika, Sydamerika och Karibien, har Mexico den tvivelaktiga äran att vara det huvudsakliga importerandet landet för vildfångade fåglar med ursprung i Afrika, Latinamerika och Karibien. Ansträngningar i utbildningsinsatser för att stoppa denna massiva handel initierades förra året av WPT och vår partner i Mexico – ”Defenders of Wildlife”. Denna ansträngning syftar till att stoppa den lokala handeln med papegojor genom en kampanj med affischer och humoristiska böcker. Det handlas fortfarande öppet med papegojor på den mexikanska marknaden och detta initiativ riktar sig mot att utbilda allmänheten i att förstå att det är illegalt att köpa papegojor och att köp är del av en illegal handel och att köp även dödar papegojor. Affischerna visar både komiska bilder och serier av sådana samt målningar som skildrar hotade arter. Det huvudsakliga budskapet är ”Du kan rädda dem – köp inte vilda papegojor”. WPT hjälper till med att producera sju olika affischer i denna serie – två med aror och sju med amazonpapegojor, alla hotade arter. Så här långt har sex olika bilder framställts och distributionen har börjat. Nyligen har den mexikanska regeringen, som främsta utvecklingssteg, permanent bannlyst fångandet och exporten av inhemska papegojor – ett mycket stort steg framåt och ett steg som perfekt passar vårt arbete med att stoppa handeln med vilda papegojor i Mexico. Detta förbud leder faktiskt till att vårt hopp om att dramatiskt reducera både inhemska efterfrågan på mexikanska

papegojor och detta lands fortsatta praxis att importera vildfångade fåglar uppfylls. Det erbjuder en enastående möjlighet till skydd av Mexicos 22 arter av papegojor och aror. Kommande år ser vi fram emot att komplettera dessa utbildningsansträngningar med aktiviteter ”online”, inklusive en engagerande hemsida med anslutande kampanjer för att få ett ännu bredare stöd i detta land.

Lär mer i: www.parrots.org/stophetrade

PET-sidorDenna upplagas bidragslämnare Barbara Heidenreich är professionell inom området djurträning alltsedan 1990. Hon äger och sköter Good Bird, Inc., (www.goodbirdinc.com), som erbjuder produkter som rör beteende och träning, och då åt hela papegojsamfundet. Produkter och tjänster inkluderar ”Good Bird magazine”, konsultationstjänster, arbetsmöten för beteende och träning såväl som böcker och videos. Åtskilliga av Barbaras alster är tillgängliga via WPT. © Copyright 2006. Förekom tidigare i Volume 1, Issue 4, Winter 2005 Good Bird™ Magazine. Är reviderad med tillstånd.

Rena rama rädslan

“Titta. Det är bara en skärböna. Titta? Den kommer inte att skada dig.” Har du någonsin haft en liknande konversation med din papegoja? Du kunde ersätta “skärböna” med vilket objekt eller vilken situation som helst som framkallar en reaktion av rädsla hos din fågel. Det är verkligen otroligt vad en del papegojor kan uppleva som skrämmande! Emellertid, hur dumt det än kan tyckas oss, så är det allvar för våra fåglar. Reaktionen av rädsla är inget att skratta åt. Att skydda mot och reducera rädslan hos din fågel har många fördelar. Det har potentialen och möjligheten att ge dig en mer fångslande fågelvän. Det kan också leda till att minska stress. Jag minns då jag besökte ett hem för konsultation och upptäckte en darrande vittofskakadua (Umbrella Cockatoo; *Cacatua alba*) med vitt uppspärade ögon. Denna känsliga fågel var rädd för nästan allt. Den minsta rörelse från någon i omgivningen fick fågeln att reagera. Fågeln uppvisade också fjäderplockning. Det är säkert möjligt att den använde detta som ett sätt att minska stress. Lyckligtvis genom att ge denna kakadua en chans att få erfarenhet av denna värld genom positiva förstärkningsstrategier, gavs den ett nytt liv. *Positiva metoder att minska rädsla* Positiva förstärkningsstrategier fokuserar på vänliga och milda strategier för att lära din fågel att omständigheter som en gång var skrämmande kan resultera i önskade konsekvenser. För att bättre demonstrera hur dessa principer kan användas, låt oss ta ett exempel. Föreställ er introduktionen av en ny leksak i en bur med en fågel som svarar med rädsla. Då du närmar dig buren med den nya leksaken observerar du rädsla: fågeln rör sig snabbt från leksaken. I stället för att trots detta sätta in leksaken i buren, tar du några steg tillbaka till fågeln och ger ett intryck som indikerar välbefinnande. Du placerar då lugnt och långsamt leksaken på golvet inom fågelns synhåll. Varje dag flyttar du leksaken något närmare buren och ger akt på om fågeln visar rädsla eller ej. Om fågeln uppvisar rädsla flyttar du bort leksaken från buren tills fågeln är lugn. Med tiden kan du åter flytta leksaken närmare buren. Därefter kan du hänga leksaken på utsidan av buren dock på avstånd från vatten- och matskålar (du vill ju inte att fågeln ska tvingas bort från mat och dryck på grund av rädsla). Denna process är känd som systematisk minimering av känslolntryck. Idén är att gradvis exponera ett föremål för rädsla och ge stimulans, till en början med den minst skrämmande situationen, och sedan arbeta mot den mest skrämmande, medan fågeln förblir i ett avslappnat tillstånd. Efter det att du uppnått denna framgång kan du nu fokusera på att använda positiv förstärkning genom att träna din fågel att närma sig en ny leksak. Ett lätt sätt att göra detta på är att använda ett speciellt mål. Att nyttja mål innebär att du lär din fågel att orientera en kroppsdel mot något. Målet kan vara ändan av en matpinne, en

knuten hand eller vilket föremål som helst. Papegojor är vanligen tränade att orientera sin näbb mot målet. Om din fågel vet hur den ska följa ett mål, kan du visa målet för fågeln i burens dock med tydligt avstånd från leksaken. Gradvis flyttar du målet närmare och närmare den nya leksaken. Varje närmande förstärks med mat eller något annat positivt. Om din fågel är speciellt rädd, kan många steg till närmande krävas. Det kan ta åtskilliga träningspass för att din fågel ska flytta sig så nära att den kan vidröra den nya leksaken.

Nu då din fågel är nära leksaken, kan du arbeta med att lära den att vidröra den. En strategi att uppmuntra denna handling är att placera något gott på leksaken. I detta stadium av processen, kan fågeln vara villig att ta detta från leksaken. Detta uppförande kan vidare stärkas med fler förstärkande aktioner erbjudna från din hand efter det att betet tagits. Då fågeln har tagit av det goda på leksaken åtskilliga gånger, är det troligt att den kan röra leksaken utan lockbete. I detta skede ges positiv förstärkning då fågeln gör ett försök att vidröra leksaken. Om det är speciellt utmanande för fågeln att vidröra leksaken, kan något hållas på ett sådant sätt att fågeln av en händelse vidrör leksaken. Vid behov kan närmanden fortsatt ske med vidrörande av leksaken längre perioder eller att faktiskt vidröra den med näbben.

En annan undervisningsstrategi som kan vara av nytta är lärande genom observation. På ett avstånd som är lugnt för fågeln kan du demonstrera hantering av leksaken. Du kan också låta din fågel iaktta hur en annan fågel leker med den.

Vanliga fallgropar Att använda positiv förstärkning för att motverka rädsla har gång på gång visat sig vara effektiv. Emellertid kan utmaningar uppstå, särskilt om papegojägaren är angelägen att nå snabba resultat. Otålighet kan leda till kompromisser i träningsstrategierna. Detta kan i sin tur leda till misslyckande. Att stämma av din förmåga av att igenkänna symptom på rädsla är en viktig komponent i träningsprocessen. Lite rädd är alltid lite för mycket. Att undvika skapandet av rädsla är viktigt för att lyckas med positiva förstärkningsstrategier. Rädslan hos fågeln ökar ofta när ägarna försöker använda påtryckning för att påverka beteendet. Att tvinga fågeln att vara kvar i närvaro av ett för fågeln skrämmande föremål tills dess att rädslan bedarrar kallas överflöd av känslintryck ("flooding"). Denna process är extremt stressande och traumatisk för fågeln och kan förvisso inte rekommenderas för att få önskat resultat såsom exemplet visar. Det visade exemplet är just en sådan situation. Det finns många olika scenarier som kan skapa rädsla hos din fågel. Därför är det till hjälp att i förväg tänka igenom situationen före träningen och göra en bedömning av den speciella situationen du ska försöka igångsätta. Anamma det rekommenderade "gör" eller "gör inte" i varje situation. *Reaktioner på rädsla hos unga papegojor* Unga papegojor ger en unik möjlighet att förebygga rädslerelaterade beteenden. Uppfödare som kan exponera unga fåglar för nya miljöer, nya människor, föremål och material kan senare i livet räkna med att stöta på sådant (som kennels, nageltänger, handdukar, etc.) som kan göra stort intryck. Mycket unga fåglar är typiskt receptiva för introduktion av nya saker. Försiktighet måste dock tas vid introduktion av nya saker såväl som positiv förstärkning av nya föremål. Detta, eftersom en fågels första erfarenhet av något, kan få ett långvarigt intryck. T.ex. om en fågel för första gången kommer in i en kennel därför att den tvingades in, kommer det att bli en större utmaning att i framtiden få in ett positivt beteende. Om en fågels första erfarenhet med att komma in i en kennel baserats på positiva förstärkningsstrategier och om fågeln vid något tillfälle behöver tvingas in är det mera troligt att beteendet lättare kan återställas. En ungfågel erbjuder stora möjligheter till att skapa en rikedom av positiva erfarenheter med nya föremål och olika situationer. Ta fördel av denna kritiska period i fågelns liv. Paralyserad av rädsla? Osannolikt. Papegojor är benägna att snarare söka möjligheter än att undfly eller undvika en situation de finner skrämmande. Undvikande står sannerligen i motsats till målet att försöka skapa den bästa möjliga relationen med en papegoja. Fokusering på känslan för beteenden som rädsla och att använda positiv förstärkning, vänder en rädd befjädrad vän till en trygg följeslagare.

Sektioner:

Hur ser en rädd fågel ut? Då papegojor blir rädda försöker de ofta förflytta sig bort eller vika bort från det som de fruktar. Deras ögon blir vidöppna och de ser sig om efter en flyktväg. Många papegojor står uppsträckta med fjädrarna tätt slutna till kroppen. Papegojor med tofs reser ofta på denna. Fjäderdarning, lätt öppen näbb och sidorörelser kan också förknippas med rädsla.

Bra att göra: Lär dig att igenkänna minsta tecken på rädsla hos din fågel. Använd systematisk minimering av känslolntryck – exponera gradvis din fågel för vad som ger rädsla. Träna det önskade beteendet med positiv förstärkning. Bedöm situationen innan och använd rekommenderade ”gör” eller ”gör inte”

Förstärk ett lugnt uppträdande. Tillåt att processen tar tid.

Kombinera positiv förstärkning med positiva förstärkningsmedel mot det som skapar rädsla. Använd förebilder – du eller en annan fågel kan demonstrera det önskade beteendet.

Undvik: Orsaka inte någon som helst rädsla. Använd inte ett överflöd av känslolntryck. Tvinga inte en fågel att delta då den är rädd. Påskynda inte resultat.

Rubriker:

Det är vår uppgift att lära oss känna av papegojornas kroppsspråk som visar om våra fåglar är tillfredsställda med situationen eller ej.

Om din fågel vet ett mål, kan du använda detta beteende för att hjälpa den att närma sig en ny leksak.

Systematisk minimering av känslolntryck kan hjälpa din papegoja att lära sig acceptera nya leksaker.

WPT-medlemsinbjudan

Boka datum/en 30e juni och 1a juli, 2009 **WPTs firande av tjugårsjubileet** Paradise Park, Hayle, Cornwall, UK. uk@worldparrottrust.org / 01736 753365 Fira med oss, träffa WPT-stab och förtroendevalda, projektpersonal, och uppskatta ett besök bakom kulisserna i Paradise Park.

RSVP begränsad tillgänglighet – var vänlig kontakta WPT-UK innan 30e april för registrering av intresseanmälan.

Skulpturer av metallfjädrar

Alan Derrick skapar unika metallskulpturer inspirerade av den vanliga fjädern. Derrick säger att färgsättningen och ljusbrytningen hos fjädrarna är utan like någonstans i naturen. Han duplicerar och förhöjer dessa kvaliteter i sin studio, som är belägen i ett 10-”acres” skogbeklätt område vid foten av ett berg i Alabama, och han utnyttjar en flerstegsprocess som involverar specifika verktyg och tekniker. Det är inte bara fina konstverk utan även investeringar för ökat värde.

Skulpturen med namnet “Ancient Voyager”, (överst t v - 54”h x 24”w x 6”d) kommer att auktioneras ut på eBay för stöd till WPT. Auktionen kommer att listas under “Art, Direct from

Artist, Sculptures”, som börjar den 22a mars och slutar den 29e mars klockan 2100 EST. Besök Alan Derricks hemsida www.Derrick.com eller ring (256) 776-4762 för mer information. "In Your Face" (vänster & bakgrund - 24"h x 18"w x 6"d) är tillgänglig vid World Parrot Trusts eStore.

Papegojhändelser

Canadian Parrot Workshop 2009/Kanadensiska papegojarbetsmötet 2009 18e och 19e april, 2009. Holiday Inn and Convention Centre, Barrie, Ontario, Canada. Detta är en årlig tvådagarsaktivitet med arbetsmöte med Dr. Susan Friedman, PhD, (www.behaviorworks.org), en expert inom området tillämpad beteendeanalys samt den världskända djur- tränaren Barbara Heidenreich (www.goodbirdinc.com). Fortsatta utbildningsbetyg ges till veterinärtekniker. Intäkter går till WPT: www.parrotworkshops.org: danielle@parrotworkshops.org 1-866-919-2473

Pennies till papegojor Insamling av pengar för att gynna WPTs araparakitprogram (*Rhynchopsitta pachyrhyncha*). Denna utmaning sker under november 2009. :

www.pennies4parrots.ca

Behaviour, Training & Enrichment

(Beteende, träning & berikande)

9-10e maj, 2009. Paradise Park, Cornwall, UK Detta tvådagars arbetsmöte är designat för den nuvarande eller blivande papegojägaren som önskar utveckla sin relation med fågeln eller fåglarna. Du får ta del av de grundläggande metoderna och verktygen för att genast undervisa din eller dina fåglar i användandet av positiv förstärkning. "Jag kom tillbaka från kursen med en större förståelse och med ökad uppskattning av mina fåglar och med förmågan att förbättra min träningskicklighet - allt jag önskade uppnå och lite till. Jag var mycket imponerad av kursinnehållet och variationen i aktiviteter." Reservera din plats före den 31a mars::

www.parrots.org/trainingcourse : uk@worldparrottrust.org ' Karen Whitley - 01736 751026

BEST papegojkonferens 29e – 31a maj, 2009. Edison, NJ, USA BEST står för "Behavior, Enrichment, Science and Training" (beteende, berikande, vetenskap och träning). Denna konferens innehåller föreläsningar parat med praktisk kunskap och erfarenhet. Bland talarna finns Barbara Heidenreich från Good Bird, Inc., Robin Shewokis från The Leather Elves, Joanna Eckles från the World Parrot Trust och Dr. Susan Friedman.:

www.bestparrotconference.com

Internationellt papegojsymposium 26e – 28 juni, 09. Trinity College, Dublin, Ireland Irlands första internationella papegojsymposium äger rum i det berömda 1400-tals Trinity College i hjärtat av Dublin. WPT-direktören Jamie Gilardi kommer att vara bland 16

hälsningsanförande från hela världen.: <http://www.parrotssymposium.com>

Kryssning för papegojälskare 29e oktober, 2009. Ft. Lauderdale, Florida, USA Delta med papegojentusiaster i denna 8-dagars kryssning till det exotiska västra Karibien med besök till Cozumel, Mexico; Limon, Costa Rica; och Colon, Panama. Bland talarna finns: Dr James Morrisey DVM, Cornell University; Robin Shewokis, specialist på foderfrågor, the Leather Elves; och Lara Joseph, Companion, specialist på papegojbeteenden med speciell inriktning på kakaduer. En \$50-donation från varje bokning går till World Parrot Trust. Tillgängligheten på rum är begränsad så boka så tidigt som möjligt!: www.parrotloverscruise.com:

baldmantravel@gmail.com' Carol Cipriano, 570-226-2569

Papegojrelaterade nyheter

Kakadua uppskjuter megautveckling Ett förslaget megautvecklingsprojekt med bostäder i Mandurah, västra Australien, måste få speciellt tillstånd efter det att ett regeringsdepartement beslutat att det skulle påverka den hotade Carnabys sotkakaduan (Carnaby's Black Cockatoo;

Calyptorhynchus latirostris). Projektet kunde få betydande påverkan på kakaduans habitat och möjligheter till foderanskaffning. Departementet anser att utvecklingen som delgivits inte skulle främja det långsiktiga skyddet av kakaduan och uppmanade företaget starkt att bevara större habitat. Kakaduan som är inhemsk i sydvästra delen av västra Australien klassas som hotad av den federala regeringen på grund av röjning av land som reducerar fåglarnas födo- och häckningshabitat. De häckar i regnrika högre belägna kustnära områden. Källa:

<http://www.watoday.com.au>

Utsläppande av orangebukade parakiter Ett uppfödningprogram på Tasmanien försöker öka antalet orangebukade parakiter (*Neophema chrysogaster*) i det vilda, eftersom populationen minskat till ca 100. Omkring 50 fåglar från Tasmanien släpps i år. Källa:

<http://www.abc.net.au>

Slutligen..... En kvinnlig fotbollssupporter från Hatfield i England har förbjudits ta sin papegoja till fotbollsmatcher efter det att fågeln avbröt spelet efter att konstant ha imiterat domarens visselsignaler. Källa: <http://www.scoop.co.nz>

Nya idéer är välkomna! Om du har en bra idé för att få mer medel till papegojfonderna, v.v. kontakta våra kontor direkt.

Tack så mycket

Ara-entusiast hjälper blåstrupiga aror Melissa McHugh är en 5e-klass-student vid Fishkill Plains Elementary i Wappingers Falls, NY. När hon arbetade på ett speciellt uppdrag, vändes hennes intresse för djur i starkt engagemang att rädda den kritiskt hotade blåstrupiga aran (*Ara glaucogularis*). Melissa utförde omfattande undersökningar i över ett år och stod i förbindelse med WPTs Glenn Reynolds. Efter mycket planering och hårt arbete hade Melissa en insamling i sin skola och fick in \$150 till projektet för blåstrupiga aror och hade utbildning för hela skolan, barn och tillika vuxna! Källa: Jill Mierisch, Fishkill Plains Elementary

WPT-stöd

Fynda 2009 kalendrar £6/US\$8 inkl. frakt www.parrots.org/calendar

Ny DVD "Understanding Parrot Body Language" (Att förstå papegojornas kroppsspråk). Detta är en av de viktigaste kunskaperna du kan lära dig för utveckla relationen till din papegoja baserat på tillit. £16.95/US\$21.95 inkl. frakt www.parrots.org/DVD

PollyVision II är en hit! Den lanserades för bara månader sedan, PollyVision II: Parrots of the Americas, och blev WPTs mest köpta produkt under den långa helgen. Den gjordes för att motverka att fåglar har det långtråkigt och innehåller överväldigande filmsekvenser ("footage") av papegojor i det vilda, då de umgås, kommunicerar och svävar fritt i luften. Denna DVD är ett måste för dina befjädrade vänner. "Jag mottog PollyVision II idag och var mycket, mycket imponerad... Jag blev så förvånad att se alla dessa aror filmade i det fria! Det var utomordentligt! Fint arbete till alla de som varit inblandade i arbetet med att göra denna DVD, och om ni inte har den ännu, så är den ett måste!

Gerry – WPT-medlem Bättre att beställa båda DVD-erna och spara pengar!

£9.95/US\$20 för var och en eller £15/US\$30 för båda inkl. frakt www.parrots.org/pollyvision

(övers. anm. (LP): Jag köpte båda DVD-erna och mina amazonpapegojor sitter tysta, tittar och lyssnar på dem. Fin upplevelse så filmerna kan verkligen rekommenderas.

Nya representanter för World Parrot Trust Sverige

I vår översättning av novemberupplagan av PsittaScene efterfrågade vi om det fanns läsare som kunde tänka sig att ta över arbetet som svenska representanter för WPT. Vi fick in svar från Tiina Håkans och Lars Persson som från och med detta nummer, februari 2009, tar över som svenska representanter. Vi är väldigt glada och tacksamma för deras engagemang och önskar dem lycka till!

Det innebär även att det har upprättats ett nytt konto för inbetalning av medlemsavgifter, se nedan. Använd alltså fortsättningsvis detta nya konto. Ange noga namn och fullständig adress, gärna också mailadress. De inbetalningar som redan gjorts, på det gamla kontot, kommer att registreras i vanlig ordning och föras över till nytt konto.

Vi tackar för de gångna åren och önskar Tiina och Lars lycka till!

Bo Gerre och Dan Paulsen

Avgående svenska representanter för World Parrot Trust

Nya representanter för World Parrot Trust i Sverige är från och med februari 2009 Tiina Håkans och Lars Persson

Tiina Håkans bor i Göteborg. Hon har haft fåglar sedan barnsben och har nu dvärgpapegojor och en amasonpapegoja. Tiina är utbildad lärare och hon arbetar för närvarande som servicearbetare. Hon ämnar fortsättningsvis engagera sig mera i uppgifter som översättare och tolk.

Lars Persson bor i Uppsala (Bälinge). Han är engagerad i bevarandet av fåglar och papegojor. Lars har två gulnackade papegojor och en nymfkakadua. Lars arbetar som geolog, bl.a. med internationella kontakter världen över sedan ett flertal år tillbaka.

Ni når oss, Lars och Tiina via sweden@worldparrottrust.org
Nytt konto för medlemsavgifter i SE Banken är **373-9505**.

Tiina Håkans och Lars Persson

Nya svenska representanter för World Parrot Trust